

Dosarul nr. 1ra-1787/2021
1-19193969-01-1ra-10082021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui,

Bujor Vladimir xxxxxxxxxx, născut la xxxxxxx, domiciliat satul xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.12.2019 – 27.10.2020;

Instanța de apel: 18.11.2020 – 25.05.2021;

Instanța de recurs: 10.08.2021 – 26.01.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 27 octombrie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Bujor Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și art.264¹ alin.(4) Cod penal și stabilită conform Legii următoarea pedeapsă:

- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită lui Bujor Vladimir pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Bujor Vladimir s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probă nu va comite

noi infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l pe Bujor Vladimir să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a încasat de la Bujor Vladimir în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 27 (douăzeci și șapte, 36) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, *Bujor Vladimir* la data de 18.11.2019, aproximativ la ora 12⁵⁰, nefiind deținător al permisului de conducere, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art.14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, fiind potrivit art.134¹² Cod penal și Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009, în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrația vaporilor în aerul expirat de 0,76 mg/l, a urcat la volanul automobilului de model „xxxxxx” cu n/î xxxxxxxxxx și deplasându-se pe traseul R-1 km 98, în apropierea xxxxxxx, a fost stopat și reținut în flagrant de către ofițerii de patrulare al INP.

Tot el, la data de 08.08.2020, în jurul orelor 09²⁰ fără a deține permis de conducere, deplasându-se la volanul automobilului de model xxxxxxxx cu n/î xxxxxxxx, pe o strada din sat. xxxxxxxxxx, a fost stopat de către colaboratorii INSP al IGP al MAI pentru verificarea actelor necesare conducerii mijlocului de transport. Fiind suspectat în consum de alcool, șoferul automobilului a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager alcotest 6810”, în rezultatul căreia s-a constatat la el concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.87 mg/l.

Conform art.134¹² alin.(3) din Codul penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0.5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0.3 mg/l și mai mult. Astfel, Bujor Vladimir a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 10 conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie: ... alin. (2) să posede ... : lit. a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria care face parte autovehiculul condus” și pct. 14 lit. a) care prevede că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”.

În circumstanțele expuse, acțiunile lui *Bujor Vladimir* au fost încadrate în baza art. 264¹ alin.(4) și art. 264¹ alin.(4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar, de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu cerere de apel de către procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Neamțu Marian, prin care invocând dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Bujor Vladimir să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis după cum urmează:

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) (fapta săvârșită în 18 noiembrie 2019) a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni,

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) (fapta săvârșită în 08.08.2020) a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă lui Bujor Vladimir sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- reieșind din scopul pedepsei penale, prima instanță la emiterea sentinței contestate, urma să țină cont de prevederile art. 61 Cod penal;

- consideră că prin stabilirea inculpatului Bujor Vladimir a unei pedepse non-privativă de libertate, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal pentru comiterea infracțiunii cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal de prevenire a comiterii de noi infracțiuni de către inculpat;

- cu privire la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului conform art.75 Cod penal, consideră că instanța a dat dovadă de o clemență deosebită, aplicându-i o pedeapsă mult prea blîndă lui Bujor Vladimir în raport cu circumstanțele concrete stabilite și cu persoana acestuia;

- actele comise de către inculpat îndreptate împotriva valorilor sociale privind securitatea circulației rutiere, atrage pedepsirea corespunzătoare a inculpatului;

- consideră atitudinea inculpatului cît și modul de comitere a faptei, nu pot fi omise, ele fiind corect evaluate de către instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 25 mai 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, și menținută fără modificări sentința Judecătorei Ungheni din 27.10.2020, privindu-l pe Bujor Vladimir.

4.1 Instanța de apel a stabilit că, prima instanță la aplicarea pedepsei în privința lui Bujor Vladimir a reținut că acesta anterior, sa mai aflat în conflict cu legea penală, antecedentele penale fiind stinse. A reținut că prin sentința Judecătorei Ungheni din 04.09.2014 Bujor Vladimir a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani. Cu toate că instanța de judecată i-a acordat inculpatului o șansă de a se corija, manifestând încrederea că inculpatul va face concluziile necesare și nu va mai comite noi infracțiuni, iar termenul de probă a expirat la data de 04.09.2018, totuși Bujor Vladimir la data de 18.11.2019 comite o nouă infracțiune. Cunoscând cert despre faptul că în instanța de judecată se află în procedură dosarul penal de învinuire a sa în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, din nou la data de 08.08.2020 comite o infracțiune similară. Inculpatul Bujor Vladimir a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.94).

În concluzie a reținut că, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Bujor Vladimir, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului și de faptul că acesta nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog.

La rândul său, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, a constatat că prima instanță legal și justificat a aplicat față de inculpat, o pedeapsă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (fapta săvârșită la 18.11.2019) sub formă de închisoare de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis și o pedeapsă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (fapta săvârșită la 08.08.2020) sub formă de închisoare de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis. La stabilirea pedepsei definitive în privința lui Bujor Vladimir, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis. Prima instanță a considerat că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere conduita inculpatului după comiterea infracțiunii și faptul că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, considerând că nu este rațional ca inculpatul Bujor Vladimir să execute pedeapsa închisorii prin izolarea de societate.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită de prima instanță este echitabilă la caz și că aceasta va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, și că la caz, nu se impune necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate în condițiile în care infracțiunea incriminată lui Bujor Vladimir se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, iar inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinău, Călugăreanu Vitalie, prin care invocând incidența **pct. 6) și 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a pedepsei închisorii stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 octombrie 2020, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1 În susținerea recursului ordinar procurorul invocă:

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și nu au luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunile comise și urmările rezultate din infracțiune, or, se atestă faptul că infracțiunile de acest gen, pentru inculpatul Bujor Vladimir au devenit o deprindere;

- instanțele au ignorat criteriile de individualizare a pedepsei, deoarece nu a studiat multilateral în deplina măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează personalitatea inculpatului, or, din materialele cauzei evident faptul că, inculpatul la 18.11.2019 și 08.08.2020 a săvârșit 2 infracțiuni similare, și anume conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport;

- decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă din conținutul cererii de recurs că, acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că, sub aspectul acestor temeiuri de casare, procurorul consideră că instanțele de fond neîntemeiat i-au stabilit inculpatului Bujor Vladimir o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art.90 Cod penal.

Revizuirea conținutul deciziei recurate prin prisma criticilor invocate în recurs, Colegiul reține că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, cât și referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art.art.61, 75-78 și 90 Cod penal.

Cu referire la dezacordul procurorului cu aplicarea de către prima instanță a suspendării condiționate a executării cu închisoare și menținerea acestei soluții de către instanța de apel, Colegiul penal ține să sublinieze, că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute

pedeapsa stabilită, *ea poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

La caz, analizând hotărârile emise, Colegiul penal atestă că, atît prima instanță cît și instanța de apel au indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma gradului de calificare a infracțiunii, pedepsei prevăzute de sancțiunea *art. 264¹ alin.(4) pentru ambele epizoade - prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de pînă la 1 an*, procedura de examinare prevăzută de *art.364¹ Cod de procedură penală* care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și a personalității inculpatului Bujor Vladimir și atitudinii acestuia față de faptele comise.

Totodată, Colegiul relevă, că instanța de apel la aplicarea pedepsei a reținut că anterior inculpatul Bujor Vladimir sa mai aflat în conflict cu legea penală, antecedente penale fiind stinse.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, argumentele recurentului în această parte sunt declarative și neîntemeiate, și nu pot răsturna raționalitatea modului de executare a pedepsei cu închisoare, stabilit de către prima instanță.

Conform *art.7 alin.(1) Cod penal*, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit *art.61 Cod penal*, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Articolul *75 alin.(1) Cod penal* stipulează expres că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bujor Vladimir, pentru infracțiunile

comise, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile procurorului în respectiva parte sunt vădit neîntemeiate.

Din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost menținută sentința, instanța de apel respectând și prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

În contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Bujor Vladimir nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În continuare, relevant la caz, Colegiul penal constată și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal remarcă, că instanța

de apel și-a argumentat hotărârea în sensul menținerii aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu sunt incidente speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Bujor Vladimir xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 martie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie